

Излѣзла воденичарката. Като видѣла бѣлото магаре да стои само предъ воденицата, вързала го на прага, та който го е изгубилъ, да може отдалече да го види. Но до вечерята никой го не потърсилъ. На другия день воденичарката го извела въ гората да го пасе. Не щешъ ли, въ това време царскиятъ синъ отивалъ на ловъ. Като видѣлъ хубавата воденичарка, слѣзълъ отъ коня си да я заприказва.

— Ако не бѣше воденичарка, щѣхъ да се ожения за тебе, — рекълъ ѝ царскиятъ синъ.

— Защо ставашъ глупавъ, — отвърнала умната мома. — Сега съмъ воденичарка, защото работя въ воденицата. Но щомъ се ожения за тебе, ще стана царица.

— Вѣрно е, така си е! — помислилъ си царскиятъ синъ, метналъ се на коня и право при баща си да му иска позволение да се ожени за хубавата воденичарка.

— По никой начинъ! — ядосалъ се царътъ. — Ти ще се оженишъ за дъщерята на съседния царъ Златомиръ. Тя е и хубава, и богата, и е отъ царско колѣно.

— По-хубава и по-умна отъ воденичарката нѣма, — отвърналъ царскиятъ синъ.

Тогавъ царътъ цѣлъ червенъ отъ гнѣвъ, заповѣдалъ на двама отъ най-вѣрнитѣ си войници да го вържатъ и насила да го откаратъ при царъ Златомиръ.

— Ето ви тука и това писмо. Безъ него Златомиръ нѣма да ви приеме, — добавилъ той и имъ далъ едно писмо, запечатано съ златенъ печатъ.

Войницитѣ вързали царския синъ, качили го на единъ конъ и го подкарали да го женятъ. Како минавали покрай воденицата, видѣла ги воденичарката. Щомъ разбрала кжде каратъ царския синъ, започнала жално да плаче.

— Не плачи, хубава воденичарке! — продумало тогавъ бѣлото магаре съ ясенъ човѣшки гласъ. — Качи се на мене и се дрѣжъ по-здраво, а за всичко останало ще се погрижа самъ азъ.

Качила се воденичарката на магарето и съ всички сили го препуснала подиръ царскитѣ войници. Препускала цѣлъ день безъ почивка. Чакъ когато се стъмнило, влѣзли въ една гора да си отпочинатъ и пренощуватъ. Воденичарката легнала да спи, а магарето навлѣзло навжтре въ гората да потърси по-сочна тревица. Но щомъ нагазило въ една зелена полянка — що да види, — насреща му царскитѣ коне, а до конетѣ царскиятъ синъ и цар-